

Ord, idet der derved vilde vindes ikke saa lidt for Telegrafvæsenets Personale. Der vilde spares ikke saa lidt Arbejde, og man vilde muligvis være i Stand til at nøjes med færre Betjente, i ethvert Fald overanstrengte dem mindre, end de nu ere. Og dette kan ske uden at gjøre Telegrammerne dyrere. Det vilde kunne ske, idet man saare Ordsummen ned til 10 Ord, men samtidig dermed satte Taxten forholdsvis. Utsaa, en Forhøielse af Taxten for at tilveiebringe en større Indtægt gaar Flertallet ikke ind paa; dertilmod ere vi villige til at komme overens med Ministeren om Forandring af Taxten, der ikke medfører nogen Fordyrelse af Telegrammerne, men sætter en Slags Præmie paa at bruge færre Ord. — Under § 6 skal jeg ligeledes henlede Opmærksomheden paa nogle Samraad eller Konferencer, der ere førte med den høitærede Minister. Den første vedrører Forbindelsen mellem Telegrafvæsenet og Telefonvæsenet. Efter den Udvikling, Telefonvæsenet har faaet, maa det anses for en meget betydelig Vættelse for Publikum, om baade Indsending og Udsending af Depecher kunde ske ved Hjælp af Telefon. Nu er det ganske vist, at det har nogen Vanstuelighed med Hensyn til Depecherne Udsending; deres Modtagelse ved Telefon kan selvfølgelig altid ske. Det kan ikke have nogen som helst Vanstuelighed, navnlig da der findes den Bestemmelse i Telegrafreglementet, at Telegrammer kunne frigjøres ved Paaklæbning af Postfrimærker. Derom er der ogsaa forhandlet i Udvalget, og Udvalget har derfor aftrykt den Bestemmelse af Telegrafreglementet, som fastsætter, under hvilke Betingelser Postfrimærker kunne benyttes til at frigjøre Telegrammer. Naar Udvalget har aftrykt denne Bestemmelse, er det, fordi den kun er lidt kjendt, de færreste Mennesker vide Noget om den, men det er ganske vist, at den vil i høi Grad lette Afsendelsen af Telegrammer. Men vanstueligere er det naturligtvis at benytte Telefonen til Modtagelsen af Telegrammer, thi der kommer jo Hemmelighedspligten til at spille en Rolle. Telefonvæsenet kan saqtens modtage et Telegram og sende det til Telegrafstationen; det bliver vedkommende Afsenders Sag, hvorledes det gaar, thi Telefonvæsenet har ingen Forpligtelse til at holde Telegrammerne hemmelige, der sendes fra Telegrafstationen til vedkommende Adressat. Følgelig kan Telegrafvæsenet, der har Hemmeligholdelsespligten, paa den anden Side ikke benytte Telefonen paa anden Haand, thi det har Ansvar for Hemmeligholdelsen. Smidlertid mener Udvalget, at i det

Tilfælde, hvor der var en Erklæring fra vedkommende Telegrammodtagers Side om, at han vil have, at Telefonen benyttes, vilde det kunne ske. Forholdet maatte i det Store ordnes saaledes, at man kunde benytte Telefonen til at affende Telegrammer, saaledes at Telegrafvæsenet kan sende Telegrammet til Adressaten gennem Telefonen, naar der mellem ham og Telegrafbestyrelsen var kommet en Forstaaelse tilstede. — Jeg skal samtidig hermed oplyse, at der er modtaget fra Indenrigsministeren et Vndringsforslag og en Skrivelse om Indførelsen af en fuldstændig Dagtjeneste paa Thuro Telegrafstation. Forslaget er ikke optaget i den foreliggende Liste over Vndringsforslagene, og Grunden dertil er den, at man har villet udsætte det til mellem anden og tredje Behandling, fordi man samtidig ønskede en Forhandling med Ministeren om Oprettelsen af en Station i Hasle. Blandt de til Finantsudvalget indkomne Andragender findes der nemlig et fra en Del Beboere i Hasle og et andet fra andre Beboere paa Bornholm om en forøget Telegrafstjeneste. Dette Andragende fra Hasle har været sendt til Indenrigsministeriet, men Indenrigsministeriet har ikke svaret derpaa, og nu ere Andragerne efterhaanden blevne utaalmodige og have henvendt sig til Finantsudvalget for at se, om det ikke skulde være muligt ad den Vej at faae Sagen ordnet. Sagen ligger forud for den nuværende Indenrigsministers Tid, saa der foreligger ikke nogen Bebreidelse mod ham, fordi Sagen ikke er ordnet. Jeg veed ikke Grunden, hvorfor det ikke er skeet, men jeg fremhæver det kun her som Begrundelse for, at man ikke har fremmet det Vndringsforslag, der er modtaget fra Indenrigsministeren vedrørende Thuro. Det andet Andragende fra Bornholm, der vedrører en forøget Telegraf- og Telefонтjeneste, skal jeg ikke komme nærmere ind paa nu; det vil ligeledes blive behandlet mellem anden og tredje Behandling og vil maaske kunne finde sit Udiryt saa paa Finantsloven. Det bør vistnok ogsaa behandles i Forbindelse med de Spørgsmaal, jeg har nævnt.

Derester gaar jeg over til Jernbanerne, som ligeledes ere under § 6. Der er ikke noget Vndringsforslag under denne Paragraf, men der findes i Betænkningen et Par Bemærkninger, som jeg vil henlede Opmærksomheden paa. Den første er Bemærkningen under Nr. 20 i Betænkningen vedrørende Oprettelsen af Jernbaneraadet. Da Bemærkningen i Betænkningen er tilstrækkelig udførlig, anser jeg det tilstrækkeligt paa dette Trin af Forhandlingen at henvise til den. Jeg antager, at den høitærede Minister vil